

V Kristusovi smrti je umrla smrt
Razprava o Janezovem evangeliju 12,10-12

Jezus je prišel dol in umrl ter nas s samo smrtjo rešil smrti. Smrt ga je usmrtila in on je usmrtil smrt. In veste, bratje, da je ta smrt prišla na svet po hudičevi nevoščljivosti. »*Bog ni naredil smrti*«, pravi Sveto pismo, »*ni se ne veseli propada živih; vse je ustvaril, da biva*« (Mdr 1, 13-14). A kaj pravi tam? »*Smrt je prišla na svet po hudičevi nevoščljivosti*« (Mdr 2,24). Hudič človeka ne bi zapeljal v smrt s silo, ker ni imel te moči, da bi ga prisilil, imel pa je zapeljivo nevoščljivost. Če se ti ne bi strinjal, hudič ne bi ničesar storil. Tvoja privolitev, o človek, te je zapeljala v smrt. Od umrljivega smo rojeni umrljivi, iz neumrljivih smo postali umrljivi. Od Adama naprej so vsi ljudje umrljivi. Jezus pa, Božji Sin, Božja Beseda, po kateri je vse nastalo, edini enak Očetu, je postal umrljiv, kajti »*Beseda je meso postala in prebivala med nami*« (Jn 1,14).

Sprejel je torej smrt in jo obesil na križ. Umrljivi so rešeni po tej smrti. Gospod omenja to, kar se je pri starih zgodilo v podobi, ko pravi: »*Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi se nihče, ki vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje*« (Jn 3,14-15). O velika skrivnost! Tisti, ki so jo brali, so jo poznali. Naj potem poslušajo bodisi tisti, ki niso brali, bodisi tisti, ki so jo brali ali slišali in jo slučajno pozabili. Izraelsko ljudstvo je v puščavi umiralo zaradi kačjih pikov (prim. 4 Mz 21,6-9). Na kupe mrtvih je bilo. To je bila božja kazen, ki biča in tepe in tako vzgaja. Tam se je pokazala velika skrivnost prihodnjih reči. Sam Gospod pravi v tem odlomku, da ne sme nihče drugače razlagati, kar sama Resnica napoveduje o sebi. Gospod je namreč rekel Mojzesu, da naj naredi bronasto kačo in jo obesi na les v puščavi, izraelsko ljudstvo pa naj opozori, da če bo kača koga pičila, naj pogleda to kačo, ki je bila obešena na lesu. In zgodilo se je: ljudje, ki jih je kača pičila in so jo pogledali, so bili ozdravljeni.

Kaj so kače, ki pikajo? Grehi umrljivega mesa! Kdo je kača, ki je bila povzdignjena? Gospodova smrt na križu! Ker je smrt od kače, je dobila podobo kače. Kačji pik je smrt, Gospodova smrt je življenje! Pogledajo kačo, da bi kača ne imela več moči. Kaj je to? Pogledajo smrt, da bi smrt ne imela več moči. Toda čigavo smrt pogledajo? Smrt življenja! Če se lahko reče 'smrt življenja', in ker se lahko reče, čudovito zveni. Toda, ali se ne bo smelo reči, kar se je moralo zgoditi? Ali se naj obotavljam reči, kar je Gospod hotel zame storiti? Ali ni življenje Kristus? In vendar je na križu Kristus. Ali ni življenje Kristus? In vendar je umrl Kristus. Toda v Kristusovi smrti je umrla smrt, ker je mrtvo življenje uničilo smrt, ker je polnost življenja pogoltnila smrt. V Kristusovem telesu je smrt použita. Tako bomo tudi mi ob vstajenju rekli, ko bomo že zmagoslavno peli: »*Smrt, kje je tvoja borba? Smrt, kje je tvoje želo?*« (1 Kor 15,54).

Zdaj pa se ozrimo v križanega Kristusa, da bomo ozdravljeni greha. On pravi: »*Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje*« (Jn 3,14-15). Kakor ni nihče umrl od kačjega pika, kdor je pogledal tisto kačo, tako je ozdravljen od pikov, ki jih povzročijo grehi, kdor v veri pogleda Kristusovo smrt. Toda oni so bili ozdravljeni od smrti za časno življenje, Kristus pa pravi: »*Da bi imeli večno življenje*« (Jn 3,16). To je namreč razlika med podobo in resnico: podoba zagotavlja časno življenje, resnica sama, ki jo je tista podoba napovedala, pa zagotavlja večno življenje.

»*Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet sodil, ampak da bi svet po njem samem rešil*« (Jn 3,17). Ker ima torej nalogo zdravnika, je prišel zdraviti bolnika. Kdor noče izpolnjevati zdravnikovih naročil, se sam zapiše smrti. Odrešenik je prišel na svet. Zakaj se je imenoval Odrešenik sveta, če ne zato, da bi svet rešil, in ne, da bi ga sodil. Nočeš, da te zveliča? Sam se boš obsodil. In kaj naj rečem: da se boš obsodil! Glej, kaj pravi: *Kdor vanj veruje, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, – kaj misliš, da bo rekel drugega kakor, da bo obsojen. Pa pravi: »Je že obsojen!«* (Jn 3,18). Sodba se še ni pojavila, toda obsodba je že bila. Gospod namreč pozna svoje, pozna tiste, ki vztrajajo do venca, ki vztrajajo za ogenj. Na svojem gumnu pozna pšenico, pozna pleve, pozna vsejano, pozna ljuljko. »*Kdor ne veruje, je že sojen*« (Jn 3,18). Zakaj je že sojen? »*Ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina*« (Jn 3,18).